

ølgelse af Summen til det betegnede Diemed; men ribes det saaledes ud af Sammenhængen, da seer det vanskeligt og tvivlsomt ud; men gjør man ikke dette, følger man den Opfordring, som den høitærede Minister stillede, og gaaer ind paa den Anskuelse, at man voterer i Henshold til Forhandlingen, da bliver Sagen klar, og da kan det ikke være tvivlsomt, hvad der ogsaa er udtalt af Udvalget og ikke modsagt her i Thinget, at Summen i det Hele taget maa betragtes som staaende til Ministeriets Raadighed, uden at det er bundet til enkelte Poster, om ogsaa saadanne ere anførte i Underbilagene. Jeg skal endnu tilføje, at der ifjor, saavidt jeg minde, ikke blev gjort Rede for, hvad man i det kommende Aar vilde bruge den forlangte Sum til, men blot opgivet, hvad man i forrige havde Aar brugt den til. Dette viser, at det ikke er nødvendigt, med mindre der forlanges Forøgelse af Summen, at Ministeriet skulde give Dplysning i den Henseende.

Det Samme vilde være Tilfældet med Hensyn til et andet Punkt, nemlig med Hensyn til Beløbet til Hunsdhravens Fremme. Naar denne Post var bleven forøget, maatte Udvalget have undersøgt, hvorledes Sagen stod, og henstillet til Thinget enten at tilraade eller fraraade Bevillingen af Forøgelsen; men da denne Post ikke er bleven forhøjet, saa falder det naturligt viis hverken Udvalget eller Thinget ind at blande sig i, hvorledes Summen bliver anvendt; det maa staa til Ministeriets Raadighed, ved Præmier eller paa anden Maade, jeg veed ikke hvorledes, at anvende Summen, som det bedst finder det tjenligt.

Fischer: Jeg troer ikke, at Sagen staaer „klar“ for den ærede Ordfører selv; han ytrede nemlig først i sit Foredrag, at Ministeriet havde begjæret foruden den Sum, det havde modtaget forrige Aar, visse Tilskud til bestemte Formaal, hvorved hiint Beløb forøgedes; nu indrømmede den ærede Ordfører

for et Dieblik siden, at Ministeriet ifjor ikke havde opgivet de forskjellige Formaal, hvortil det havde tænkt at anvende den begjærte Sum, men kun meddeelt, hvortil den var brugt i det foregaaende Aar. Den ærede Ordfører vil see, at det Beløb, der af Regjeringen er begjært, er forlangt til fri Raadighed, og først da Udvalget ikke vilde bevilge hele Summen, har det forlangt Dplysninger om Anvendelsen i det Enkelte; efterat disse vare erholdte, har man foreslaaet, at enkelte Beløb til et bestemt Diemed skulde udgaae. Det er altsaa Udvalget, der har bragt Enkelthederne frem og faaet dem slaaede fast gennem Thingets Votering.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til hvad der af den sidste ærede Taler blev ytret, gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har gjort mig skyldig i den Modsigelse, som den ærede Rigsdagsmand troede; at han har troet det, maa ligge deri, at den ærede Rigsdagsmand ikke tilstrækkelig har gjort sig bekendt med Betænkningen, eller ikke rigtig opfattet, hvad deri staaer; thi iaar have vi faaet begge Summer meddeelte, de staae opførte ved Siden af hinanden, medens dette ifjor ikke var Tilfældet.

J. N. Hansen: Jeg finder mig opfordret til, da den ærede Ordfører bestemt henviser til, at det er hele Udvalgets Opfattelse, der her er fremsat af ham, at bemærke, at dette Punkt ingenlunde i Udvalget har været saa omhyggelig drøftet og overfløet, at det gaaer an at sige, at det er hele Udvalgets Formening, den ærede Ordfører ved denne Leilighed har gjort gjældende. Jeg troer, at Flere, og jeg veed det nu, da jeg har talt med forskjellige af Udvalgets Medlemmer, opfatte det som jeg, at den ærede Ordfører ikke saaledes kan paaberaabe sig Udvalgets Mening, da Spørgsmaalet ikke i Udvalget har været underkastet en saa omhyggelig Prøvelse, at det kan siges der at være afgjort.